

dighed i hele Straffelovgivningens og Straffere-
retspleiens Udvikling. Man behøver ikke at
være Jurist for at sige sig selv, at der er en
overordentlig stor Trang til en ny Straffe-
lovbog. Hos os have Forholdene ikke taget
den Retning, at Domstolene have faaet Myn-
dighed til i Tidens Løb selv, om jeg saa maa
sige, at omdanne de foreløbde Straffebestem-
melse; jeg anseer det for et Held. Jeg an-
seer det ikke for heldigt, naar Forholdenes Ud-
vikling fører med sig, at Domstolene blive dem,
der saa at sige vilkaarligen forandre hele Lov-
givningen; men den Omstændighed, at vore
Domstole have maattet holde sig til de strenge
Love, som de forelaae, har naturligtvis medført,
at der endnu staaer ved Magt en Række ab-
solut foreløbde Lovbestemmelser, der maae
anvendes af Domstolene, naar et Tilfælde
møder, der falder ind under dem. Jeg be-
høver egentlig ikke at nævne noget Exempel;
thi det vil være bitterligt for Alle, at der er
hele Affnit i Lovens 6te Bog, som der ikke kan
tænkes paa at bringe til Anvendelse, og som
Domstolene dog maae holde sig til. Skulde
jeg nævne enkelte Capitler — jeg vil ikke om-
tale det, der heldigtvis hos os er meget uprac-
tisk, nemlig det, der angaaer Majestætsforbry-
delser — saa kunde jeg anføre det Affnit, der
handler om Røgsagtighedsforsøelser; thi det er
notorisk, at dette Affnit indeholder en Række
Bestemmelser, som det er aldeles umuligt at
kunne overholde. Ved Siden deraf er der
desuden mange Huller, hvilke Domstolene have
maattet udfylde, naar ikke Retfærdigheden skulde
lide Afbræk. Man maa imidlertid ikke troe,
at de Mangler, der findes i den nuværende
Straffelovgivning, indskrænke sig til disse to,
dog forøvrigt meget væsentlige Mangler. Selv
de Straffelove, som skrives sig fra de sidste
30 Aar, og navnlig de som falde i Perio-
den fra 1833—1841, saasom Forordningen
af 4de October 1833 om personlig Bøhd,
Forordningen om Tyveri og Bedrageri, For-
ordningen om Brandstiftelse og Forordningen
om Meened indeholde vistnok store Fremskridt,
men Enhver, som særdes med disse Love, veed,
at de trænge til en Revision, og det af mere
end een Grund; de trænge til en Revision med
Hensyn til Indholdet, thi de have vistnok altid

været, men ere ialtsald nu altfor strenge, og
de trænge ogsaa til et Gjennemsyn i formel
Henseende, baade hver for sig, og navnlig naar
de skulle sammenarbejdes med andre Straffelov-
bestemmelser. — Vil man nu spørge mig, om
jeg da mener, at selve Straffere-
retspleien hos os
for Tiden er særdeles mangelfuld, saa haaber jeg
ganske vist med Sandhed dertil at kunne svare
Nei; men naar det practiske Resultat ikke svarer
til selve Lovgivningen, saa optaaes dette kun
derved, at Benaadningsretten anvendes i et
Omfang, som aldeles ikke svarer til dens Natur
og Character. Dette er ikke nogen ligegyldig
Sag for Retshaandhævelsen, det er ikke lige-
gyldigt for den Afgøelse for Lovene, som det
gjælder om at opretholde, og det kan heller
ikke være Andet, end at denne idelig tilbage-
vendende Anvendelse af Benaadningsretten og-
saa meget svækker Følelsen af det Ansvar, som
er forbundet med en saadan Rets Udøvelse.
Det, som bør være forbeholdt særegne sjældne
Tilfælde, bliver paa denne Maade næsten noget
Hverdags, og det kan vel være, at der som
Følge deraf ikke altid til Anvendelsen af Be-
naadningsretten knytter sig Bevidstheden om
det Alvorlige, der ligger i en saadan Foran-
bring ad Raadens Vej af en Dom, der er af-
sagt af Domstolene i Henshold til de gjældende
Love.

Det er disse almindelige Betragtninger, der
jo ville være Alle velbekendte, men som jeg
dog har fundet at maatte fremhæve. Ved Siden
af disse almindelige Betragtninger er der imid-
lertid særegne Grunde, som netop hos os i høi
Grad gjøre dette Straffelovarbejdes Gjennem-
førelse i Dieblicket ønskelig. Det ene Hensyn,
som vistnok vil være alle Thingets Medlemmer
nærværende, er Hensynet til den Omdannelse
af den criminelle Retspleie, som er bebudet og
lovet ved Grundloven. Alle ville vistnok er-
kende, at det i og for sig er ønskeligt, at Straffe-
lovgivningen er bleven reformeret, førend Ræv-
ningeretter indføres. Jeg personlig er af den Me-
ning, at det er nødvendigt; jeg veed, at der tid-
ligere derom har været meget forskjelligte Menin-
ger, jeg veed, at der er dem, der have antaget, at
man kunde begynde med Rævningerretters Ind-
førelse, selv om man ikke forinden eller ialtsald
samtidig havde gennemført Reformen af Straffe-